

Belgian kuningaskunnan 26.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Belgian kuningaskunta on nostanut 26.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Pierre Buyle ja Christophe Steyart.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 19.1.2005 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että ”vanhat ESR-velat” eivät ole vanhentuneet, ja tarvittaessa sikäli kuin siinä katsotaan, että mainituista veloista peritään viivästyskorkoa, joka lasketaan asetuksen N:o 2342/2002/EY 86 artiklan perusteella,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Vuodesta 1987 alkaen ja vuoteen 1992 saakka komissio on vaatinut kantajalta tiettyjen Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) maksettujen summien, jotka komissio on siirtänyt suoraan tietyille tukijoina toimiville Belgian elimille mutta joita nämä eivät ole käyttäneet ESR:a koskevan lainsäädännön mukaisesti, takaisin maksamista.

Vuonna 2004 komissio vaati kantajaa korvaamaan tietyt summat vanhoina velkoinaan, mukaan lukien kantajan velat komissiolle. Näiden korvausten johdosta kantaja osoitti komissiolle useita kirjeitä, joihin komissio vastasi riidanalaisella päätöksellä, jossa todetaan, että toisin kuin kantaja esitti, vanhat velat eivät olleet vanhentuneet.

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että kyseiset velat ovat vanhentuneet asetuksen N:o 2988/95/EY 3 artiklan 1 kohdan tai toissijaisesti asetuksen N:o 2988/95/EY mukaisesti asiassa sovellettavien Belgian oikeuden säännösten perusteella.

Kantaja riitauttaa myös komission määräämät viivästyskorot. Kantajan mukaan asiaan on sovellettava erityislainsäädäntöä eli asetuksia N:o 1865/90/ETY ja N:o 448/2001/EY, jotka poikkeavat direktiivin N:o 2342/2002/EY 86 artiklasta, johon komissio vetoaa perustellakseen viivästyskorkojen määräämistä. Kantaja esittää, että mainitussa erityislainsäädännössä ei säädetä viivästyskorkojen määräämisestä sellaisten ESR:n toimien osalta,

joista on päätetty ennen 6.7.1990, ja koska näin ollen komissio ei voi vaatia viivästyskorkoja kyseisistä veloista.

Franco Campolin 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Franco Campoli, kotipaikka Lontoo, on nostanut 29.3.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Stéphane Rodrigues ja Alice Jaume, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 13.12.2004 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemä valitus, ja kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jota mainittu valitus koskee ja jolla muutettiin 1.5.2004 lukien kantajan eläkkeeseen sovellettavaa korjauskerrointa, kotitalouslisää ja kiinteämääräistä koulutuslisää, sekä kumoaa kantajan palkkalaskelmat siltä osin kuin niissä on sovellettu viimeksi mainittua päätöstä toukokuusta 2004 lukien, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja vaatii sen korjauskertoimen soveltamista, jota hänen eläkkeeseensä sovellettiin ennen 1.5.2004; tätä korjauskerrointa on sovellettava taannehtivasti 1.5.2004 lukien.

Kantaja muistuttaa tältä osin, että sitä varten, että Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen muutoksesta seuraava siirtyminen vanhasta korjauskerrointa koskevasta järjestelmästä uuteen järjestelmään voidaan toteuttaa, henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 20 artiklan 2 kohdassa säädetään viiden vuoden siirtymäajasta, joka alkaa 1.5.2004 ja päättyy 1.5.2009 ja jonka kuluessa korjauskerroin pienenee progressiivisesti.